

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2C/129/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616205343
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2018:8616205343.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2ECLI:SK:OSSK:2018:8616205343.2
2C/129/2016-62
8616205343

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Mária TVRDÍKOVÁ, v právnej veci žalobkyne E. zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, AK Svidník, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému POHOTOVOST' s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučinenie takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný z a p l a t i ť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 300,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 18,- Eur Slovenskej republike na účet Slovenskej pošty a.s. prevádzkovateľ systému do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanému domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300,- Eur.

-2- 2C/129/2017

2. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 7C/273/2014 o ochranu spotrebiteľa bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná. Rozsudok Okresného súdu Svidník bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/363/2015 zo dňa 28.4.2016 a rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 22.6.2016 a vykonateľnosť dňa 28.6.2016. Poukázala na § 3 ods. 5 tretiu vetu a § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Ako spotrebiteľka si uplatnila satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka si úspešne uplatnila

porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 300,- Eur.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 7.2.2017 uviedol, že neuznáva žalobcom vznesený nárok na finančné zadosťučinenie ani čo do dôvodu, ani čo do výšky. Žalobca nijakým relevantným spôsobom neodôvodnil vznesený nárok na finančné zadosťučinenie. Má za to, že žalobcovi finančné zadosťučinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia, žalobcovi nevznikla. Poukázal na to, že ako môže byť poskytnutá dlžníčke právna ochrana, keď sama je tá, ktorá ako prvá porušila svoje povinnosti, nakoľko si neplnila záväzky, ku ktorým pristúpila. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa síce úspešnému účastníkovi konania priznáva právo na primerané finančné zadosťučinenie, no má za to, že takto zákonom priznané právo je potrebné vykladať skôr reštriktívne. Súd podľa jeho názoru pri rozhodovaní musí zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Nie je teda vylúčené, aby súd po zvážení všetkých okolností aj napriek úspechu v konaní, odmietol požadované finančné zadosťučinenie priznať. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Z toho logicky vyplýva, že už neprichádza do úvahy uvedenie vecí do pôvodného stavu. resp. zrušenia rozhodnutia. Má za to, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nie len deklaráciu porušenia. Nemožno teda hovoriť ani o opätovnom sankcionovaní žalobcu tým, že mu finančné zadosťučinenie nebolo priznané. Takisto je nanajvýš otáznave, či je právne prípustné priznať právnu ochranu tomu, kto sám právo porušuje. Žalobca od začiatku neplatil splátky podľa dohody o plnení v splátkach, čím sa dostal hneď o tri mesiace do omeškania. Z uvedených dôvodov žiadal žalobu zamietnuť ako neopodstatnenú.

4. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2C/129/2016 - 33 zo dňa 3.5.2017, ktorým bolo žalobe vyhovené. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a Krajský súd v Prešove svojim uznesením sp. zn. 17 Co/143/2017 - 44 zo dňa 26.10.2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

-3- 2C/129/2017

6. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

7. Zo spisu Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/273/2014 je zrejme, že v tomto konaní žalobkyňa sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, sp. zn. SR 05387/14 zo dňa 22.10.2014.

8. Okresný súd Svidník svojim rozsudkom sp.zn. 7C/273/2014 - 46 zo dňa 23.4.2015 žalobe vyhovel a zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR05387/14 zo dňa 22.10.2014. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17Co/363/2015 - 75 zo dňa 28.4.2016. Predmetné rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 22.6.2016 a vykonateľnosť dňa 28.6.2016. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, túto považuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka a na tom nič nemení ani jej forma samostatnej zmluvy. Žalovaná v konaní nepreukázala, že toto zmluvné ustanovenie bolo individuálne dojednané a že žalobkyni ako spotrebiteľovi boli s odbornou starostlivosťou poskytnuté všetky potrebné informácie o jej obsahu. Žalobkyňa si podpisom uvedenej zmluvy, ktorá jej bola na formulári predložená na podpis zhoršila svoje postavenie, pričom sama nemala žiaden dosah na obsah listiny. Ako spotrebiteľ mohol podpísať len celý formulár bez toho, aby porozumela jeho obsahu, zrejme s dôverou, že žalovaná voči nemu postupuje s odbornou starostlivosťou a podpisuje listiny nevyhnutné k získaniu úveru. Obsah rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom vopred pripravený, pričom len ťažko možno predpokladať, že si spotrebiteľ bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej zmluvy prináša. Predmetná rozhodcovská zmluva, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu znemožňuje voľbou spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. V danom prípade si žalobca osobitne nevyjednal rozhodcu. Rozhodcovská zmluva je teda neprijateľná z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu už musel žalobca nezvratne podrobiť a tak riešiť jeho spor pred rozhodcom. Zákonodarca od 1.1.2008 výslovne zaradil medzi neprijateľné

podmienky ustanovenia, ktoré vyžadujú od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody neplatná rozhodcovská zmluva nezaložila právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť spor z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

9. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že po obdržaní rozhodcovského rozsudku jej zamestnávateľ vykonával zrážky zo mzdy. Keď bol rozhodcovský rozsudok zrušený, tak zrážky zo mzdy prestali. Podľa jej prepočtu žalovanému vrátila skoro celú istinu a zostáva jej tam doplatiť asi 23,- Eur. Napriek skutočnosti, že rozhodcovský rozsudok bol zrušený, od žalovaného jej naďalej chodili výzvy, aby pohľadávku zaplatila, pričom táto pohľadávka bola vždy vo vysokej sume. Úver zobrala od žalovaného preto, aby splatila predchádzajúci úver, no následne sa stalo to, že utrpela úraz a nemohla úver splácať. Celú situáciu ťažko prežívala. Okrem toho, že bola daná exekúcia, resp. zrážky z jej mzdy, tak exekúcia bola daná aj na spoločnú poisťku, ktorú má s manželom a to na jej rezervu, ktorá vyplýva z tejto poisťky.

-4- 2C/129/2017

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

11. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12...Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobkyňa so žalovaným uzatvorila zmluvu o úvere č. 801300086 zo dňa 27.3.2012, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 250,- Eur, ktorý žalobkyňa mala splácať spolu s poplatkom vo výške 242,- Eur v 12 pravidelných mesačných splátkach po 41,- Eur počnúc dňom 18.4.2012. Žalobkyňa predmetný úver nesplácala, preto žalovaný sa so svojim nárokom obrátil na Stály rozhodcovský súd, ktorý svojím rozsudkom sp. zn. SR 05387/14 zo dňa 22.10.2014 zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému dlžnú čiastku vo výške 22,32 Eur spolu so známym úrokom vo výške 106,82 Eur, známym úrokom z omeškania vo výške 45,80 Eur, poplatok vo výške 164,56 Eur, úrok vo výške 32 % ročne zo sumy 22,32 Eur od 14.8.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 186,88 Eur od 14.8.2014 do zaplatenia. Zároveň žalobkyňa bola zaviazaná zaplatiť trovy rozhodcovského konania vo výške 215,16 Eur. Žalobkyňa podanou žalobou dňa 17.12.2014 sa domáhala, aby súd zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava. Okresný súd Svidník vzhľadom na zistenie, že pri rozhodcovskej zmluve ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, žalobe vyhovel, nakoľko neplatná rozhodcovská zmluva nezaložila právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť spor z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Predmetným rozsudkom OS Svidník mal súd za preukázané, že žalovaný porušil právo žalobkyne tým, že si voči nej uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy a žalobkyňi hrozila objektívne ujma v prípade, že by na základe takéhoto rozhodcovského rozsudku musela plniť.

13. Podľa názoru súdu účelom inštitútu finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom finančného zadosťučinenia je teda samotný vznik takejto ujmy. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobkyňi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé prívodiť žalobkyňi ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie. Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotná hrozba ujmy. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti), ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že

-5- 2C/129/2017

žalovaný si uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy. Na súde žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie jej práva. Žalobkyňa bola ako dlžník vytavená nároku zo strany veriteľa na zaplatenie toho čo podľa zákona by žalovanému ako veriteľovi neprislúchalo. Žalobkyňa ako dlžník úspešne uplatnila svoju obranu, poukázala na porušenie jej práv zo strany veriteľa,

preto úspech v súdnom konaní pod sp. zn. 7C/273/2014 dáva aj základ na podanie osobitnej žaloby podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

14. Súd teda dospel k záveru, že žalobkyňa splnila podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a tak sa zaoberal jeho výškou. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky. Základom pre stanovenie výšky primeraného zadosťučinenia je primeranosť a súd tak stanoví na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy (viď napr. rozsudok KS v Bratislave zo dňa 25.11.2010, č.k. 10Cbs/70/2003 -196).

15. Súd je toho názoru, že čo sa týka primeraného finančného zadosťučinenia, bude pre žalobcu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300,- Eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť, a je aj sankciou postihujúceho žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

16. Výška finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. sa určuje voľnou úvahou. Určitým kritériom môže byť aj výška ujmy, ktorá mohla byť spôsobená spotrebiteľovi v dôsledku porušenia jeho práv, čo v danom prípade by predstavoval rozdiel medzi skutočným dlhom žalobkyne, ktorý sa odvíja len od výšky poskytnutého úveru ako istiny a sumou, na ktorú bola zaviazaná rozhodcovským rozsudkom v dôsledku žaloby žalovaného. Z rozhodcovského rozsudku vyplynulo, že od podania návrhu na Stály rozhodcovský súd žalobca jednotlivými splátkami zaplatil sumu v celkovej výške 227,68 Eur a jeho skutočný dlh teda činil 22,32 Eur. Napriek tomu bol žalobca zaviazaný k úhrade podstatne vyššej sumy napadnutým rozhodcovským rozsudkom. (nepočítajúc trovy konania vo výške 215,16 Eur, bola to suma 339,50 Eur, zmluvná pokuta 312,- Eur a poplatok za upomienky 320,- Eur.

17. Inštitút požadovaného finančného zadosťučinenia má nepochybne aj sankčnú povahu a jeho účelom je pôsobiť do budúcnosti vo vzťahu k dodávateľom tak, aby sa nedopúšťali porušenia práv spotrebiteľov. Priznaná výška finančného zadosťučinenia tak vyplýva z voľnej úvahy súdu a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd bol toho názoru, že žalobkyňa si uplatnila tento nárok v primeranom rozsahu a že je preto dôvodne žalobe v celom rozsahu

-6- 2C/129/2017

vyhovieť.

18. Pokiaľ žalovaný vzniesol námietku premlčania proti uplatnenému nároku, ktorú odôvodnil tým, že počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby náhrady za nemajetkovú ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu, objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby a premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv (per analogiam k zásahu do práva na ochranu spotrebiteľa), tak k tomu súd uvádza, že rozsudok OS Svidník sp. zn. 7C/273/2014 zo dňa 23.4.2015 nadobudol právoplatnosť dňa 22.6.2016 a žaloba na súd o primerané finančné zadosťučinenie bola doručená súdu dňa 14.12.2016, pričom v zmysle § 101 OZ je premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Žalobca mohol žalobu o primerané finančné zadosťučinenie podať až po právoplatnosti rozsudku vo veci sp. zn. 7C/273/2014 a z uvedeného dôvodu k premlčaniu uplatneného nároku nedošlo.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán konania. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu a preto jej súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania (100%). O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

20. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobca

je podľa § 4 ods. 2 písm. u/ tohto zákona od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu v časti vyhovel. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť poplatok v sume 18,- Eur na účet Slovenskej pošty a.s. - prevádzkovateľ systému z priznanej sumy 300,- Eur (položka I/1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov).

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
-7- 2C/129/2017

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
(§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 5. marca 2018

JUDr. Mária Tvrđiková
sudca

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Martina Jakubová

r o z h o d o l :